

absolut Misforstaaelse, — hvad der forhaabentlig ogsaa tydeligt vil fremgaa af det følgende.

Der er ingen Tvivl om, at Kvinden som Slægtens Moder saavel for sin sociale Stilling som for sit dybeste Følelsesliv har den største Interesse i Ægteskabets Bevarelse og Højnelse. Og Husmoderens store Betydning i Statshusholdningen, som den vigtige Faktor, Konsummenten, er saa overordentlig stor, at det af hendes Dygtighed afhænger, om Masser af Værdier skal udnyttes eller gaa til Spilde. Intet af dette kan værdsættes for højt.

Og dog skal vi *ikke* først og fremmest opdrage vor Datter til at blive Hustru og Moder, — men derimod til et dygtigt, tænkende Menneske med Selvrespekt, Ansvarsfølelse — i Stand til at stole paa sig selv.

Til enhver ung Mand, hvor rig han end er, stilles der her i Landet den Fordring, — hvis han da ikke skal anses for en Umulighed — at han skal være noget. D. v. s. han maa have en Uddannelse med et bestemt Maal, saa at han kan paatage sig et Arbejde og et Ansvar.

Men den unge Pige, som opdrages med det Maal at blive gift, hvorledes er hendes Uddannelse? Den er naturligvis i høj Grad afhængig af Hjemmets økonomiske Vilkaar, men som fælles Regel kan man vistnok fastslaa, at den bestaar i, at hun lærer en Del — flere eller færre — forskellige Ting men intet til Bunds. Hun gaar i Huset, — lærer lidt Musik, lidt Sprog, har hun Talent for Tegning, fuskas der maaske ogsaa lidt i det Fag. Hun sættes til forskellige Smaaarbejder, men det er sjældent noget, der respekteres mere end, at det kan forlades naar som helst.

En saadan Ungdomstid uden virkelig alvorligt Arbejde uden Følelsen af at skulle staa til Ansvar for det lærte, saaledes at det kommer til Nytte, kan absolut ikke være udviklende for Karakteren og Personligheden. Det er i Virkeligheden ogsaa

kun lidet tilfredsstillende at leve saaledes, og der er sikkert ikke faa unge Piger, der har været noget vel hurtige til at slaa til, naar der tilbød sig en Livsopgave, en Befrielse fra Tomheden, i Form af en Mand.

Og selv om den unge Pige ved denne Opdragelse virkelig skulde være bleven i Besiddelse af alle de Færdigheder som en Husmoder har Anvendelse for, — hvad der kun sjældent er Tilfældet fordi den Slags Opdragelse for det meste er ganske usystematisk — saa er og bliver dette dog kun den ydre Ramme om det egentlige, selve Samlivet mellem Mand og Hustru.

Og her er det vor Overbevisning, at fuld Lighed og Gensidighed er det eneste sunde Grundlag at bygge paa. Begge maa bringe sin Indsats og maa til Gengæld vide at hævde sig; men for at dette skal være muligt for Kvinden, bør hendes Karakter og Personlighed ikke have haft saa langt ringere Mulighed for at udvikle sig end Mandens. Og ingen af dem bør tænke, at hendes Liv kun har haft ham til Maal, men derimod, at det har sin egen selvstændige Berettigelse uafhængig af ham.

Det er derfor endda tvivlsomt, om den unge Pige, der er bleven opdraget med det Maal at blive gift, virkelig har de bedste Chancer for at skabe et lykkeligt Ægteskab.

(Fortsættes.)

E. H.

„A woman's work is never done“.

Trist er det Billede Dagmar Schrader i Nr. 18 af »Kvinden og Samfundet« viser os af de to Yderpunkter, hvis eneste Berøringspunkter er, at de begge er Kvinder, og at ingen af dem faar Lov til at være Menneske. Typisk er vel nok i alle Tilfælde den forslidte Fabriksarbejderske, »Buketten« vel næppe i tilsvarende Grad. Disse skønne Glimmerblomster uden Duft er vist et overvundet Standpunkt. Sætter Gemalen ikke Pris paa Fruens »menneskelige« Egenskaber, er det jo ikke helt